חצוצרה בוואדי

بوق في الوادي

תיאטרון חיפה,

תיאטרון יוצר שינוי

חצוצרה בוואדי
بوق في الوادي

מאת **שמואל הספרי** ובבימויו, על פי ספרו של **סמי מיכאל**

תפאורה: **סאשה ליסיאנסקי**
תלבושות: **אורנה סמורגונסקי**
מוסיקה: **אלדד לידור**
תאורה: **אורי מורג**
ע. במאי: **הילה בן ארי**
ע. מעצבת תלבושות: **אלונה וינשטיין**
בהשתתפות:
חן אמסלם - מרי
רבקה בכר - ג׳מילה / אום ואחיד
דורון בן דוד - ואחיד
אורי גבריאל - אבו נחלה
שושה גורן - אום הודא
מתן זרחיה - אלכס
חנאן חילו - הודא
ג׳סאן עבאס- סבא אליאס
מנהלת הצגה: **יואלית אליכין**
מנהל הפקות: **דור שלום**
מנהל טכני: **עופר טל**
מנהל במה: **ולרי זסלבסקי**
תאורה: **רומן אורין**
סאונד: **דודי עשור**
הלבשה: **לובה גלפרין**
איפור ופאות: **לודה גולדברג**
אביזרים: **ענת זמיר, עמליה זכריה**
מתפרה: **סרגיי קאשין**
ייצור תפאורה: **תיאטרונית**
תכנייה:
עריכת תוכן: **יהונדב פרלמן**
עריכה והפקה: **עדי רונן**
תרגום לערבית: **לנא חורי**
עיצוב: **סטודיו דותן לידז׳׳**
צילום: **ז׳ראר אלון**
הקלטות: **ברק הנר** - חצוצרה | **שרלי סבח** - עוד וגיטרות
אלדד לידור - תיכנותים, קלידים ומיקסים.
הוקלט **באולפני גלגל-עודד גדיר.**

משך ההצגה: כשעתיים וחצי כולל הפסקה
הצגה ראשונה בתיאטרון חיפה: ב-9 ינואר 2016, כ״ח טבת תשע״ו

מה מנגנת החצוצרה?

החצוצרה שוב מנגנת בואדי - ועל הבמה. בפעם השלישית.

בסיפורו של סמי מיכאל מנגנת החצוצרה תחילה את געגועיו של אלכס לאסיה אהבת נעוריו שנשארה ברוסיה. לאחר מכן - משמכיר אלכס את הודא, גיבורת הסיפור, ואהבתם הבלתי אפשרית מלבלבת למשך אביב אחד קצר - מנגנת החצוצרה את אהבתו החדשה.

יותר משלושים שנה חלפו מאז יצא לאור ספרו של סמי מיכאל והפך במהירות לחלק מהקאנון הישראלי. כמעט שלושים שנה עברו מאז הוצגה, בהצלחה מסחררת, ההפקה הראשונה של עיבוד זה לספר תחת שרביטו של שמואל הספרי. מה השתנה בשלושים השנים שחלפו ?

הצוהר שפתח סמי מיכאל עבור קוראי העברית למתחולל בתוך המשפחה הערבית היה בין הגורמים המשמעותיים להצלחתו של הספר. אילו שינויים התחוללו בתוך המגזר של ערביי ישראל, ביחסים בין נוצרים למוסלמים, בין הורים לילדיהם ?

וביחסים בין יהודים לערבים - האם התחוללו שינויים ?

האם סיפור אהבה יחיד במינו כמו זה המתפתח בין הודא לאלכס אפשרי בימינו ?

ומה קורה בואדי ניסנאס ? השכונה בה מתרחשת עלילת ההצגה ?

ומה קורה בחיפה ?

חיפה, העיר שדו-הקיום חרות על דגלה . . .

נדמה שהקונפליקטים והשסעים רק העמיקו והתרחבו בחברה הישראלית ודווקא משום כך, אנחנו בוחרים לשוב ולהשמיע את קולה של החצוצרה בואדי...

שלכם,

ניצה בן צבי,
מנכ"לית תיאטרון חיפה

משה נאור,
מנהל אמנותי, תיאטרון חיפה

תקציר

המחזה "חצוצרה בואדי" מאת שמואל הספרי, עיבוד דרמטי לספר החשוב והמצליח מאת סמי מיכאל, עלה בתיאטרון חיפה ב 1999- וזכה להצלחה כבירה. כעת מעלה התיאטרון הפקה מחודשת ורלוונטית מתמיד.

עלילת המחזה מתרחשת בתחילת שנות השמונים בחיפה - תקופת מלחמת לבנון הראשונה.

הודא, ערביה נוצריה העובדת כסוכנת נסיעות ומעורה בתרבות הישראלית, מתגוררת עם מרי, אחותה היפהפייה והפרועה, אמה וסבה בשכונת ואדי ניסנאס הנשלטת על ידי אבו נחלה - "מאפיונר" עשיר וחסר מעצורים.

אל גג הבית עובר לגור אלכס, עולה מרוסיה, נגן חצוצרה וסטודנט בטכניון. הודא ומרי מסתבכות באהבות בלתי אפשריות ונקרעות בין מחויבותן למסורת ולמשפחה - לבין צו ליבן.

דרמה משעשעת ומסעירה מנכסי צאן ברזל של הספרות הישראלית.

חיפה - דגם שיש לשאוף אליו / סמי מיכאל

כאשר כתבתי את השורות הראשונות של הרומן **חצוצרה בוואדי** לפני יותר משלושים שנה, ידעתי שאני עומד לגעת בעצבים הפנימיים של שני העמים, היהודי והערבי, אך לא שיערתי שהרומן ימשיך להיות חלק מן האוויר שאותו אנו נושמים עד עצם היום הזה.

חצוצרה בוואדי הוא סיפור אהבה בין אלכס- עולה חדש מרוסיה לבין הודא - בחורה ערביה מואדי ניסנאס. באמצעות הספרות הנוגעת במרקם חייהם הצנועים של האנשים הפשוטים נחשפות טרגדיות גדולות של עמים, שאחרי ככלות הכול משלמים את המחיר הנורא על שיגיונותיהם של מנהיגי הדור.

במשך עשרות שנים היו עיבודים רבים **לחצוצרה בוואדי** הן לתיאטרון והן לקולנוע. העיבודים השונים לרומן זה הם דרכו של כל דור חדש להביע הבנה ופרשנות משלו לטרגדיה של שני העמים, שמרוב התכתשויות נעשו דומים אלה לאלה במרוצת השנים.

לא בכדי עלילת הרומן מתרחשת בחיפה. יחסית, חיפה הייתה ועודנה סמל לחיים משותפים ולהבנה בין ערבים ויהודים, בין חרדים וחילוניים, בין אשכנזים ומזרחים. אין בה בחיפה אוטופיה חלומית, אך לעומת המציאות של העדר סובלנות מסביב, היא מזדקרת כדגם שיש לשאוף אליו באווירה המחניקה של המשטמה והעוינות בין אנשים מדת שונה, ממוצא שונה, ובין אנשים בעלי השקפה שונה.

הנוף היפה של הר ירוק וים כחול המשתרע למרגלות העיר מוסיף הרמוניה של סלע ומים להרמוניה האנושית. מעת לעת ידיים מזוהמות בוחשות להשחית את האווירה ולהוכיח כי ההרמוניה היא אשליה חולפת. מדי פעם מרחפות רוחות מלחמה בשמי העיר. האם יעמדו מסורת הסובלנות ומנהגי החיים המשותפים בחיפה בפני הרוחות הטמאות?

אשפי השנאה והפירוד הם רבים כמו רסיסי הפצצות, שוחרי הידידות הם כה מעטים. ובכל זאת חיפה עדיין שורדת כמבצר מול רוח הטומאה. אווירה של פיוס שפוי לא יכולה להתקיים ללא חבורה עיקשת של נשים וגברים ששוקדים כל ימות השנה על טיפוח אווירה זו, כשם שגנן מטפח את גן העדן הקטן שלו. גיבורים פשוטים חפצי חיים הם ששוקדים על שמירת רוח ההבנה ההדדית בחיפה, העיר של כולם- יהודים, מוסלמים, נוצרים ובהאים. אבל אל לנו לקבל את השלווה היחסית ואת רוח הדו-קיום כדבר מובן מאליו. שום מבצר, טוב ככל שיהיה, איתן וחזק ככל שיהיה, לא יחזיק מעמד ויתנוסס ללא פגע אם הסכסוך יתמשך ויחמיר. חיפה היפה, גורלה קשור בגורל שני העמים המאכלסים את הארץ המעונה הזאת. דם עדיין נשפך בדרום, במזרח ובצפון. נוף קסום ושפיות לוקלית של עיר אחת לא יהיה בכוחם לעמוד לאורך זמן מול מהלומות ההרס ותאוות ההרג.

חיפה, שוחרת השלום, זקוקה לשלום לא פחות מכל עיר אחרת כדי לבצר את עתידה כנקודת מפגש של דתות ועמים שונים.

יש ברומן **חצוצרה בוואדי** קטעים משעשעים רבים. מי ייתן ויבוא יום ויזדמן לנו לשכוח את המשטמה והעוינות ונשכיל ליהנות בעיקר מרגעי הצחוק שברומן הבאים לביטוי גם בהצגה.

על גובהו האמיתי של אלכס ועל כיסופים לארץ רחוקה

מתוך ראיון עם סמי מיכאל בתכנית הרדיו: "מילים שמנסות לגעת", קול ישראל, בהנחייתו של שמואל הופרט (1988)

"אני, כמו אלכס, גיבור הרומן הזה, גרתי כשנה וחצי בואדי ניסנאס ב 1950. נדמה לי שהייתי היהודי היחיד בשכונה הערבית הזאת, ואחר כך עברתי לשכונה אחרת על הכרמל, שכונה יהודית. אבל שמרתי על הקשרים ההדוקים שנרקמו בזמן שגרתי ועבדתי באותו הואדי. ועד היום יש לי קשרים עם אלה שאכלסו בזמנו את הואדי, והיום, כמו רוב האוכלוסייה היהודית, נדדו למקומות יותר טובים עם אוויר יותר צח, ואוכלוסייה אחרת באה במקומם. אבל לא אכחיש: יש לי עדיין סנטימנטים לואדי הזה.

אני נושא את שתי הזהויות בתוכי. הגעתי בגיל די מבוגר לישראל, די מגובש. עליתי מארץ ערבית, כאשר שפת אמי היא הערבית. גדלתי וצמחתי בתוך אווירה מזרחית וערבית, ואת זה אי אפשר למחוק. זה קיים בתוכי אם ארצה או לא ארצה. אינני רוצה למחוק את זה, כי באיזשהו מקום זה הפך להיות חלק מהאני שלי ואני אוהב אותו כפי שאני אוהב את הילדות והנעורים שלי, שהם היו יפים.

שתי הזהויות האלה עדיין מתרוצצות בתוכי, והגבול שקיים בין שני העמים הוא בעצם גבול שקיים בתוך האני הפנימי שלי, והוא יופיע, אני מניח, כמעט בכל יצירה שאני אכתוב. אני לא יכול להתעלם מזה. שתי השפות, שתי התרבויות, שתי הזהויות קיימות בתוכי.

...אלכס נטוע היטיב בנוף הישראלי. הוא לא יושב על מזוודה. הוא מתאהב בבחורה ישראלית. בניגוד לאמו, שחתרה לבוא לישראל, הוא בא לישראל בעל כורחו והחליט להישאר בה. הוא כן נטוע היטיב בנוף הישראלי ! למה בחרתי בעולה חדש ? אני חושב שזו בעיה אישית שלי, כי אני עברתי את החוויה הזאת ואני חושב שעד כה הספרות הישראלית לא תיארה מספיק את הדמות של העולה החדש. תמיד הייתה איזו דמות מסכנה שריחפה בשולי הסיפור ולא עמדה במרכז הסיפור, דמות שדיברו עליה ולא נבעה מבפנים. ואת החוב הזה הייתי חייב לעולה החדש או למהגר שאלכס מייצג אותו. ואינני חושב שמבחינה זו עולה חדש מרוסיה שונה מעולה חדש מאפריקה או מעיראק.

הבעיה של החברה הישראלית, שכאשר היא באה להתמודד עם הדמות של העולה החדש, היא רואה אותו תמיד קטן יותר. תמיד הוא נחבל באיזשהו מקום. הוא מתגמד מרוב בושה והצטנעות, הוא לא יודע את השפה, הוא נקלע לסביבה חדשה והוא מפוחד. לכן יש את הוויכוח בין הודא לבין השכנה מה הגובה האמתי, האובייקטיבי של אלכס. השכנה מלמטה מתארת אותו ממש כננס, אחר כך הוא גדל לממדים של גמד. מתווכחים אם הוא גמד קרקס או גמד שיכול לתפקד בחיים הנורמאליים. עד שלאט לאט צומח אלכס לממדים של גבר ממשי. זו באמת טרגדיה וטראומה שעובר כל עולה חדש שהוא בהתחלה גמד.

בחצוצרה של אלכס ישנו הצליל של הכיסופים והגעגועים, שלעולם לא יתממשו. אלה הגעגועים לעולם של ילדות ונעורים, שאבד ואיננו. זה העולם שהעולה החדש עוזב מאחוריו, והוא יודע בתוך-תוכו שלעולם לא יחזור אליו. והחצוצרה בתוך הואדי - ופה הפרדוקס של החברה הישראלית - שעומד עולה חדש, יהודי, על גג של בית ערבי, ודרך חצוצרה הוא מסלסל את הכיסופים שלו לבית שגדל בו כילד בארץ רחוקה".

מרחב ציבורי פתוח כסוכן של דו-קיום / ד"ר זיוה קולודני

מתוך: קטלוג: מוזיאון ללא קירות. בהוצאת בית הגפן,
מרכז תרבות ערבי-יהודי חיפה. דצמבר 2013

"ואדי ניסנאס התפתחה בשלהי המאה התשע-עשרה כשכונת מגורים ערבית-נוצרית מחוץ לחומות העיר העתיקה, אשר עם הריסת העיר העתיקה במהלך מבצע שקמונה בשנים 1948-1949 הפכה למרכז חינוך ודת לתושבי העיר הנוצרים. היא נותרה היחידה מבין שכונות העיר הערביות בה לא הייתה פגיעה מכוונת במבנים במהלך מלחמת 1948. כך, למרות תחלופת התושבים, נשמרה בשכונה רקמה פיזית ואנושית המבטאת את הרצף התרבותי של חיפה הערבית"...

הבנייה בשכונה צפופה והומוגנית ויורדת כמשפך דרך סמטאות צרות וגרמי מדרגות לעבר ציר אפיק הואדי הטבעי ומורדותיו. מצב טופוגרפי ייחודי זה, בו הבנייה מלווה את הטופוגרפיה לאורך הציר, יוצר מעין חומה טבעית המאפשרת הגדרה ברורה ותיחום של השכונה, על ריבוי המבטים אליה וממנה. אל הציר מתחברות סמטאות מעוקלות וגרמי מדרגות המובילים אל חדרי מדרגות וחצרות פנימיות של בתי השכונה המקשרות בין מספר בניינים המחוברים זה לזה. בחצרות הפנימיות יש לרוב צמחייה עשירה של עצי בוסתן ושיחי תבלין.

הבינוי בשכונה, ברובו מהתקופה העותומאנית והמנדטורית, מתאפיין במבני אבן עם פיתוחים מקושתים בעלי חלונות ותריסי עץ, ומרפסות בעלות סורגים ומעקות מפורזלים, ונושא ערך היסטורי, אדריכלי ונופי. במהלך השנים, המרקם הבנוי, כמו גם מאפייניו הקהילתיים, נותר ללא שינוי כשכונה ערבית קהילתית רב-דורית ואינטימית, המאפשרת התרחשות חברתית יומיומית ברחובות, סמטאות וגגות השכונה ובמבני הציבור.

שימושי הקרקע המעורבים של מגורים, שוק הירקות והפירות התוסס ומספרם הרב של בתי העסק בקומת הקרקע הממוקמים לאורך הרחוב המרכזי של השכונה, מעודדים אף הם מקומות מפגש וחיי קהילה אינטנסיביים במרחב הפתוח".

"חצוצרה בואדי" - תקציר העלילה:

"חצוצרה בואדי" היא דרמה חברתית המתרחשת בשכונת ואדי ניסנאס בעיר התחתית בחיפה, בתחילת שנות השמונים, לפני פרוץ מלחמת לבנון הראשונה. משפחתה של הודא, צעירה ערביה נוצרית בעלת אוריינטציה ישראלית, מתגוררת בדמי מפתח בבנין השייך לאבו נחלה, "מאפיונר" עשיר בעל עבר מפוקפק. מזה זמן מנסה אבו נחלה לגרום לדיירי הבניין לעזבו. אלא שהיום הוא בא בהצעה חדשה: בנו, זוהיר, מאוהב במרי היפהפייה, אחותה הצעירה של הודא, וכדי לרכוש את לב אמה וסבה מצהיר אבו-נחלה כי יש בדעתו לסלק את השוהים הבלתי חוקיים מהשטחים המתגוררים על הגג וממררים את חיי המשפחה, ולהכניס במקומם דייר אחר, מהוגן, שלא עושה צרות.

כדי להימנע מלהשתדך לאבו נחלה המוסלמי פועלים אום-הודא וסבא אליאס במהירות. הם משדכים אותה לבן דודה, ואחיד, מתקין תריסים עשיר ובור מאחד הכפרים בגליל.

אל הגג מגיע הדייר החדש, שהוא, לתדהמת כולם, יהודי, עולה חדש מרוסיה, נמוך קומה עד גיחוך, נגן חצוצרה בשעות הפנאי ושמו אלכס. בערב בו מתרחשת פגישת שתי המשפחות - משפחתה של מרי ומשפחתו של ואחיד בן דודה, מגיע אלכס להתלונן שחדרו נפרץ בהיעדרו - וקשר מידי נקשר בינו לבין הודא.

בעוד פרשת שידוכי ההצלה של מרי נתקלת בקשיים בשל עוניה של משפחת אום-הודא, חוזר אבו נחלה ומבטיח הרים וגבעות תמורת מרי - אבל נתקל בסירוב. מאוחר יותר מגיע זוהיר, בנו, ומנסה לפרוץ בכוח לתוך בית המשפחה. מי שנזעק להגן על המשפחה הוא אלכס, הדייר החדש, שמכה את זוהיר, גורם למעצרו אבל נפצע במהלך הקטטה.

אבו נחלה מגיע, גס ובוטה, מטיח באום-הודא ובסבא שמרי שכבה עם בנו זוהיר ושלמרות שאינה בתולה הוא מסכים לנישואיהם. הוא דורש מהם לשכנע את אלכס שיבטל את עדותו במשטרה נגד זוהיר . בכדי לשחרר את בנו נאלץ אבו נחלה המושפל להסכים לכל תנאיו של אלכס ואף לשלם לו משכורת חודשית- דמי צער וריפוי.

הודא לא מודה ברגש החם שנוצר אצלה כלפי הרוסי המוזר אבל גופה מגיב אליו וכל מיחושיה הפסיכוסומטיים הולכים ונעלמים.

ואחיד, שאמו עזבה בזעם את פגישת השדוכין הראשונה, חוזר בלעדיה - מלא תשוקה למרי. בשיא הערב מספרת מרי לואחיד על חששותיה לחזור לשכונה מפחדו של זוהיר. התחבולה עובדת והחתונה נקבעת למועד הקרוב ביותר.

הודא, שאינה מבינה מדוע מרי אחותה מושיטה צוואר נכנע לנישואין, מגלה שמרי בהיריון מזוהיר וכי כל פרשת הנישואין לואחיד נועדה לחלצה בכבוד מההסתבכות הנוראה. במקביל, מתפתח הרומן בין הודא לאלכס. השניים יוצאים לבלות ופגישתם מלאה מבוכה אבל נגמרת בנשיקת אוהבים.

בשל הכורח להפיל על ואחיד את אשמת הריונה יוזמת מרי נסיעה משותפת של שני הזוגות המאורסים לאילת. ההבדלים בין יהודים לערבים בישראל נחשפים במהלך הנסיעה והודא, המוטרדת מעתיד יחסיה עם אלכס היהודי, מכבידה על האווירה.

בהגיעם למלון עולים הזוגות לחדרים סמוכים ובעוד הודא המפוחדת חווה לראשונה בחייה ליל אהבה עם אלכס מצליחה מרי במשימתה: ואחיד התמים, מגורה עד קצות עצביו, לא שולט בעצמו ו"אונס" אותה. מרי נמלטת לחדרם של הודא ואלכס ובעקבותיה מגיע וואחיד, מבויש ומלא רגשות אשמה, מתנצל ומבקש לחזור לחיפה ולהתחתן מיד.

כאשר מגיעה הרביעייה חזרה לחיפה היא פוגשת קהל גדול הממלא את בית המשפחה - מנחמים שבאו להשתתף בצערם על מותו של בן הדוד, הקצין בארגון הפתח שנהרג במבצע צבאי בביירות. ימי האבל עוברים באווירה קשה. אלכס יוצא למילואים ברמת הגולן והודא, שמגהצת לאלכס את המדים, נקרעת מרגשות סותרים. מצד אחד היא מאוהבת כל כולה בגבר נמוך הקומה ומצד שני, היא יודעת שאלכס, המשרת בתותחנים, עתיד לירות פגזים על בני עמה.

בוקר יום א' של מלחמת לבנון. אלכס, שאמור היה לעמוד למבחן בטכניון לקבלת תואר הנדסאי, מגויס מיד. ימים קשים עוברים על הודא בדאגה לשלומו. מרי שהפכה בינתיים אם לתינוק מבקרת את משפחתה.

במשרד הנסיעות בו היא עובדת מצפה הודא יחד עם עובדים אחרים שבניהם נמצאים בקרבות בלבנון, לטלפון מאלכס. . . . .

הודא

האחות הבכורה, עובדת במשרד נסיעות בבעלות יהודית, דוברת עברית רהוטה, חובבת שירה עברית ושרויה במשבר אחרי כשלון יחסיה עם צעיר ערבי משכיל. סובלת מכאבים פסיכוסומטיים. קפואה וממעטת לחייך.

هدى

الأخت البكر، تعمل في وكالة سفر يهوديّة، تتكلّم اللغة العبريّة بطلاقة، وتهوى الشعر العبريّ. واقعة في أزمة نفسيّة بعد فشل علاقتها مع شابّ عربيّ متعلّم. تعاني من آلام سيكوسوماتيّة. وهي شخصيّة باردة، نادرًا ما تبتسم.

מרי

אחותה הצעירה של הודא, יפהפיה נחשקת. מסובכת בפרשת אהבים עם זוהיר, בנו של אבו-נחלה, צעיר עשיר ואלים. מרי לא מצליחה להחזיק במקום עבודה קבוע בגלל חזותה ומיניותה - למרות שנינותה ותעודת הבגרות העברית המצוינת שלה.

ماري

الأخت الصغيرة لهدى، جميلة وجذّابة. مشتبكة بعلاقة معقّدة مع زهير، ابن «أبو نخلة»، شابّ غنيّ وعنيف. لا تنجح ماري بالحفاظ على مكان عمل ثابت، وذلك بسبب مظهرها الجذّاب - على الرغم من كونها ذكيّة وحاصلة على شهادة «بجروت» متميّزة في اللغة العبريّة.

סבא אליאס

סבן של הודא ומרי, נוצרי קופטי שמוצאו ממצרים עלית, "מכשף בעל עיניים ירוקות". חכם בעל ניסיון חיים עשיר. מכיר בחולשתו ובנחיתות מעמדו בשכונה. חושני ומלא הומור.

الجدّ الياس

جدّ هدى وماري، مسيحيّ، قبطيّ الأصل، من صعيد مصر. يلّقب ب « الساحر ذي العينين الخضراوين». إنسان حكيم، لديه خبرة غنيّة في الحياة. يعترف بضعفه وبدونيّة وضعه في الحيّ. شخصيّة حسّاسة وفكاهيّة.

אום-הודא

אם המשפחה, אלמנה מגיל צעיר. בת למשפחה נוצרית עשירה שנהרסה עם הקמת המדינה והגלייתם של אחיה לירדן. מכוונת בגלוי ובסתר את חיי בנותיה. חדת לשון ורגשנית.

أمّ هدى

– أمّ العائلة، ترمّلت في جيلٍ صغيرٍ. تنتمي لعائلة مسيحيّة ثريّة تفرّقت مع قيام دولة إسرائيلٍ بعد أنّ تمّ نفيٍ إخوتها إلى الأردن. أمّ هدى توجّه حياة بنتيها علنًا وسرًّا. وهي صاحبة لسان حادّ مع أنّها عاطفيّة جدًا.

אלכּס

עולה חדש מרוסיה, סטודנט להנדסה, עובד בנמל, נגן חצוצרה, ממושקף נמוך קומה ושרירי. גדל בבית יתומים ומצוי במאבק הישרדות בארץ אליה היגר ושבשפתה איננו שולט. בעל השקפת עולם חומרנית ומפוכחת.

أليكس

مهاجر جديد من روسيا، طالب هندسة، يعمل في الميناء، ويعزف على البوق. يرتدي أليكس نظّارات، وهو قصير القامة ومفتول العضلات. نشأ في دار للأيتام وحتى اليوم ما زال يكافح من أجل البقاء في البلد الذي هاجر إليه مع أنّه لا يتّقن لغّته. صاحب وجهة نظر ماديّة ورصينة.

אבו-נחלה

"מאפיוזו" נשוא פנים, עתיר נכסים וכוח אותם צבר בחסות השלטון הישראלי. אביו של זוהיר, אהובה האלים של מרי. בעבר הסגיר את אחיה של אום הודא לידי השלטונות וגרם לגירושם מהארץ. איש ערמומי, מפולפל, מניפולטיבי וחסר מצפון המנסה להפיק רווח מכל הזדמנות.

أبو نخلة

زعيم «مافيا» حصل على ثروته وقوّته تحت رعاية النظام الإسرائيليّ. ابنه زهير، حبيب ماري العنيف. سلّم في الماضي أخوة أمّ هدى للسلطات ممّا تسبّب بترحيلهم. انسان خبيث، لاذع، وعديم الضمير يحاول أن يستفيد وأن يربح في كلّ فرصة.

ג'מילה

השכנה הערירית של המשפחה, מרכז מידע למתחולל בשכונה, מתערבת בחיי המשפחה ומזמינה את עצמה לקפה. אוהבת את הודא ומרי אהבת נפש. נהנית מהגנתו של בן אחיה, עורך הדין.

جميلة

جارة العائلة. ليس لديها أطفال. تعرف جميع أخبار الحيّ وتتدخّل فيما لا يعنيها. تدعو نفسها لشرب القهوة عند عائلة هدى، فهي تحبّ الأخوات هدى وماري. تتمتّع جميلة بحماية ابن اخيها المحامي.

ואחיד

שידוך ההצלה של מרי. בעל מלאכה פשוט ולא משכיל מאחד מכפרי הגליל. מתקין תריסים במקצועו. משפחתו קשורה בקרבת דם למשפחתה של אום -הודא. מאוהב במרי עד קצות אוזניו. יוצא כנגד אמו בכדי לממש את אהבתו.

وحيد

هو تدبير زواج لماري. عامل بسيط، غير متعلّم من إحدى القرى في الجليل. مهنته تركيب الستائر. تكمن علاقة عائليّة بينه وبين عائلة أمّ هدى. وقع بحبّ ماري، ولهذا يحاول إقناع أمّه بالموافقة على زواجه منها.

אום-ואחיד

- אמו השתלטנית של ואחיד. אישה בריאת בשר השולטת ביד רמה בבנה הצייתן. ניחנה בערמומיות כפרית. נכנסת למלחמה אבודה מראש מול מרי על לבו של ואחיד.

أمّ وحيد

أمّ وحيد الطاغية. امرأة سمينة، تتحكّم بابنها المطيع. تتسم بالخباثة، وتدخل بحرب خاسرة أمام ماري وقلب وحيد.

זוהיר (דמות חוצבימתית)

בנו של אבו נחלה. צעיר פרוע והולל שולט עם אביו בשכונה ומטיל עליה את פחדו. אלים, בן עשירים מפונק הרגיל שפקודותיו יתמלאו מיד ולדברי מרי - מאהב נפלא.

زهير (شخصيّة خارج المنصّة)

ابن أبو نخلة. شابّ فاسق، يتحكّم مع أبيه بسكّان الحيّ، ويرعبهم. شخصيّة عنيفة، غنيّة، ومدلّلة، طلباته دائمًا تلبّى وكما وصفته ماري – عاشق رائع.

יוצרים

שמואל הספרי / מחזה ובימוי

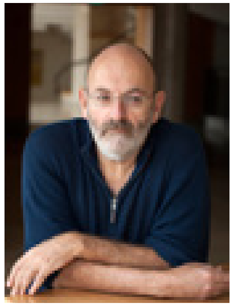

נולד ב-1954 ברמת גן. מחזאי ובמאי. בוגר לימודי פילוסופיה יהודית, קבלה והיסטוריה של עם ישראל באוניברסיטה העברית בירושלים ובימוי תיאטרון בחוג לאמנות התיאטרון באוניברסיטת תל־אביב. מחזותיו: **חופה שחורה, תשמ"ד, מתן תורה בשש, גיסתו של גולדין, החילוני האחרון, המלך, קידוש, חמץ, שבעה, אקורדיונים, אשה בעל בית, מילאנו, נתניה** (אותה גם ביים). עיבוד למחזות: **אליקו בן שושן** (יצחק בן נר), **אותו ואת בנו** (י.ד. ברקוביץ'), **נוצות** (חיים באר), **חצוצרה בואדי** (סמי מיכאל), **תזמורת על תנאי** (פניה פנלון), **אחרי החגים** (יהושע קנז), **המפקח** (ג'יי. בי. פריסטלי), הרב קמע (מולייר). מחזות לילדים: **מפלצת הצחוק, עלילות שמשון בר לשון**. ביים את ההצגות **אבא אובו** (תיאטרון החאן), **מלאכים באמריקה** (תיאטרון הקאמרי), **ערפל** (תיאטרון בית ליסין), **חצוצרה בואדי** (תיאטרון חיפה), **ציד המכשפות** (תיאטרון חיפה בשיתוף תיאטרון הבימה), **הבדלה** (תיאטרון הקאמרי). דרמות טלוויזיה: **כל דיכפין, וכל עמי הארץ מתייהדים, קמפיין.** כתב לתכניות הטלוויזיה: **קשת וענן, זהו זה, החמישייה הקאמרית, פולישוק** (3 עונות- כתיבה ובימוי). קולנוע: **המיועד** (תסריט), **שחור** (בימוי), **שושלת שוורץ** (בימוי).

شموئل هسفري / كاتب السيناريو والمخرج.

ولد عام ١٩٥٤ في رمات جان. وهو كاتب سيناريو ومخرج. أنهى دراساته العليا في الفلسفة اليهوديّة، الكابالا وتاريخ الشعب الاسرائيليّ في الجامعة العبريّة في القدس. تعلّم الإخراج المسرحيّ في فرع الفنون المسرحيّة في جامعة تل أبيب. من أعماله: كتب ١٥ سيناريو، وعدّل ثماني قصصٍ لسيناريوهات مسرحيّة، منها «بوق في الوادي». قام بإخراج مسرحيّات عديدة. بالإضافة إلى أعماله التلفزيونيّة والسينمائيّة.

סאשה ליסיאנסקי / תפאורה

נולד ברוסיה. תואר שני באדריכלות. למד עיצוב תפאורה אצל דוד בורובסקי בתאטרון "טגנקה" במוסקבה. היה מעצב הבית של תאטרון "סוברמנניק" במוסקבה. עלה לארץ ב-1990. עיצב למעלה מ-150 תפאורות להצגות ברוסיה, ישראל, ארצות הברית, הולנד, בולגריה, צרפת ואסטוניה. מ-1995 ועד 2001 היה מעצב הבית של תאטרון "גשר" תל אביב. לימד באקדמיה "בצלאל", אוניברסיטה העברית, אוניברסיטת תל אביב ושנקר. בין פרסיו: פרס תיאטרון הישראלי (זכה 4 פעמים), פרס מוזיאון תל אביב, פרס ע"ש משה שטרנפלד, פרס בקבדרינלי בפראג. יצירות החשובות ביותר של השנים האחרונות: **המלט** מאת שייקספיר. מוסקבה, רוסיה. 2013. **צלילי המוסיקה.** מחזמר. תל אביב. ישראל. 2013. **היפה והחיה** הבלט הישראלי. תל אביב. 2013. **המשפט מאת קפקא.** מוסקבה, רוסיה. 2012. Maria Padilla **האופרה של דוניצטי.** בוסטון, ארה"ב 2011. **העיירה שלנו** מאת תורנטון ויילדר. סנט פטרבורג. רוסיה.2010. **חוטם האופרה של שוסטקוביץ'** בוסטון, ארה"ב. 2009 **משרתם של שני אדונים** מאת גולדוני. סופיה, בולגריה. 2009. **אונייגין** האופרה של צ'ייקובסקי. נורפולק, ארה"ב.2008. **התנין** מאת דוסטוייבסקי. טלין, אסטוניה. 2007.

ساشا ليسيانسكي / ديكور مسرحي

ولد في روسيا. حاصل على لقب ماجستير في الهندسة المعماريّة. درس تصميم الديكور المسرحيّ على يد داود بوروفسكي في مسرح «طجنكا» في موسكو. عمل في مسرح «سوبرمننيك» في موسكو. هاجر إلى إسرائيل عام ١٩٩٠. صمم أكثر من ١٥٠ ديكورًا لمسرحيّات في موسكو، إسرائيل، الولايات المتحدة، هولندا، بلغاريا، فرنسا، أستونيا. منذ عام ١٩٩٥ وحتى ٢٠٠١ عمل في مسرح «جسر» في تل ابيب. درس في أكاديمية «بتسلئيل»، وجامعة القدس، وجامعة تل أبيب وشنكار. حاز أربع مرّات على جائزة مسرح إسرائيل، وجائزة متحف تل أبيب، وجائزة على اسم موشي شطرنفلد، وجائزة بكبدرينلي من براغ.

אורנה סמורגונסקי / תלבושות

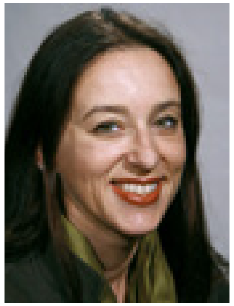

בוגרת אוניברסיטת ת"א, החוג לתיאטרון. עבודות עיצוב בתיאטרון: בית צבי: **מטמורפוזה, כובע מלא גשם.** בתיאטרון הקאמרי: **רצח, אויב העם, המפקח, החברות הכי טובות, הורדוס, ליזיסטרטה 2000, הרב קמע, קופנהגן, ילדים רעים, הדודה ואני, הצמה של אבא, אשה בעל בית, מילאנו, המפיקים, מותו של סוכן, יומן חוף ברייטון, כנר על הגג, היה או לא היה, תרה, ינטל, הבדלה, גטו, איחש פישר, האריסטוקרטים, סוף טוב, קברט, סטמפניו, ריצ'רד השני, ריצ'רד השלישי, רומן משפחתי, דבר מצחיק קרה, הפושעים החדשים, מקבת, גורודיש, חולה אהבה בשיכון ג'.** בתיאטרון בית ליסין: **הרולד ומוד, ביאנקה, סתיו ימיו, אמנות, סילביה, שבעה, ספר הג'ונגל, ערפל, טוב,המים זוכרים, ז'קו, ארוחה עם חברים, אלטלנה, תאונה, הקונצרט, מבזק חדשות, סליחות, מה עושים עם ג'ני, פלדה, נערי ההיסטוריה, מראה מעל הגשר, אלה גרוסמן, על אהבה וחברות, ביבר הזכוכית, אילוף הסוררת.** בתיאטרון הבימה: **חבילות מאמריקה, תמרה, כולם אוהבים את אופל, ציד המכשפות, שלוש נשים גבוהות, הדיבוק, מועדון האלמנות העליזות, סוסים על כביש גהה.** בתיאטרון חיפה: **הדוד מקייפטאון, אילוף הסוררת, להיות או להיות, האשה שבישלה את בעלה, אותלו, הכפיל, המיליונרית מנאפולי, שיגעון באופרה** (בשיתוף הקאמרי). בתיאטרון באר שבע: **המתחזה.** במדיטק: **מקס ומוריץ, המלאך, נחמן.** עיצבה תלבושות לאופרה **נבוקו** בטוקיו בבימויו של עמרי ניצן. עיצבה תפאורה לטקס הענקת פרס ספיר בטלויזיה.

أورنا سمورجونسكي / تصميم الملابس

خريجه قسم المسرح من جامعة تل أبيب. صمّمت ملابس ٨٣ مسرحيّة في العديد من المسارح في إسرائيل، بالإضافة إلى تصميمها في الأوبرا. وقد صمّمت الديكور في حفل توزيع الجوائز- «سبير».

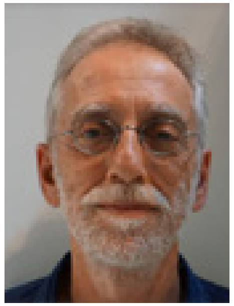

אלדד לידור / מוסיקה

כותב ומעצב מוזיקה להצגות, לסרטים, למופעי מחול, לרדיו, ולמולטימדיה. בוגר המגמה לקומפוזיציה באקדמיה למוזיקה בירושלים. מלמד עיצוב מוסיקה בסמינר הקיבוצים. בין עבודותיו בתיאטרון: תיאטרון הבימה: **הדה גבלר, אלוף הבונים, מלכת היופי של לינאן, רכוש נטוש, סונטת סתיו, מועדון האלמנות העליזות, אוסקר ודודה רוזה, קפואים, אבנים בכיסים, הכיסאות, נשיקת אשת העכביש, מראה מעל הגשר, מחילה, בחורים טובים, הבחורים בדלת ממול, אמדאוס, מחול המוות, יונה יונה**. תיאטרון בית ליסין: **נערי ההיסטוריה, מקווה, פילומנה, פלדה, מירל'ה אפרת, מכתב לנעה, פופקורן, ערפל, שבעה, כחול בוער, אחד משלנו, מות הלבנה, הזוג המוזר, חשמלית ושמה תשוקה, מים קדושים, פילומנה, גג שקוף, ביאנקה, סילביה, מי מפחד מוירג'יניה וולף, על אהבה וחברות**. תיאטרון החאן: **מידה כנגד מידה, האם הטובה, האזור החופשי**. תיאטרון הקאמרי: **אלקטרה, הבדלה, מי מפחד מורג'יניה וולף, מותו של סוכן, נתניה, ביבר הזכוכית, מילאנו, אישה בעל בית, דמוקרטיה, המלביש, קופנהגן, המנצח, הפלגות, הריון, סוגרים את הלילה, יחסים מסוכנים, להרוג את הזמן, מהגר עובר ושב**. תיאטרון חיפה: **הדוכסית מאמלפי, השתיקה, דודתו של צ'רלי, עיר חופשית, הילד מאחורי העיניים, שיחות עם אבי, הנכד, גיבור הלובי**. תיאטרון באר שבע: **בית ברנרדה אלבה, חבלי משיח, איפיגניה, ילד משלי, ביבר הזכוכית, כסף של אחרים, רק בימי ראשון, באופן יחסי, M בטרפליי, זינגר, המתחזה, הרציף המערבי, סליחות**. תיאטרון לילדים ולנוער: **מסך הברזל, הממלכה של קנסוקי, פילים לא רוקדים בלט, אורי, צבע הפנינה, שרה גיבורת ניל'י, הפיצוץ ברחוב אהלן, המבוך, עושה הנפלאה, שיטת חנה'לה**. מדיטק: **קרשינדו, שמשון בר לשון, צבע הפנינה, המאוהב מכיתה ו'**. תאטרון הספרייה: **מישהו לרוץ איתו, עיין ערך אהבה**. זכה בפרס מרגלית על מוזיקה בהצגה נשיקת אשת העכביש. הלחין את המוזיקה למוזיאון יצחק רבין.

إلداد ليدور / موسيقى

كاتب ومصمّم موسيقي لمسرحيّات، وأفلام، وعروض راقصة، وإذاعات، ووسائل إعلام أخرى عديدة. خرّيج فرع الفنون البصريّة في أكاديمية الموسيقا في القدس. يعلّم التصميم الموسيقي في كليّة «سيمنار هاكيبوتسيم». انتج موسيقيًا عشرات المسرحيّات في عدّة مسارح في البلاد. حائز على جائزة «مارجليت» على عمله في مسرحيّة « قبلة المرأة العنكبوت».

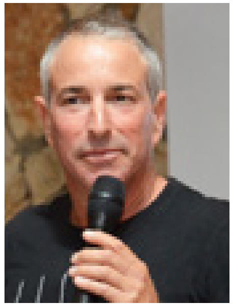

אורי מורג / תאורה

בוגר מגמת בימוי והפקת תיאטרון בסמינר הקיבוצים. בימוי:

OPENING CONCERT- MACAO ARTS FESTIVAL 2014

REFLECTIONS"- MACAO ARTS FESTIVAL 2013"

רעיון בימוי ועיצוב להצגה "**איש אישה ורוח זר**" -פסטיבל ישראל 2009. ערך וביים את מלכודת החופש בפסטיבל עכו-2002. כתב וביים את שיטת הקסיופיאה 2001. עיצב תאורה להצגות:

la Divinia commedia- Derevo

Zorro- oriental art center in shanghai

Parade through Macau Latin city- 12th anniversary of the Macau handover

Mozart and Salieri – Macau music festival 2015

האופרה הישראלית: **חליל הקסם במשכן, חליל הקסם בפארק הירקון, ריגולטו,נישואי פיגארו**. תיאטרון הקאמרי: **מר גרין, כובע הקש האיטלקי, פרק ב', גיבור מעמד הפועלים, איבאנוב**. תיאטרון הבימה: **אכזר ורחום**. תיאטרון חיפה: **בנות עובדות, משפחת ישראלי, סוחרי גומי , מפעל חייו, טיפול בטנגו, ראש משוגע, המקום ממנו באתי, ימי שלישי עם מורי, בילי שוורץ, שעה של שקט** (בשיתוף בית ליסין). תיאטרון באר שבע: **לא כולל שינה, המדריך לחיים הטובים, עלי כינור, בית הקפה, שעה וחצי איחור, קיבוץ LA ,קומפני, טירונות**. תיאטרון בית לסין: **אביב מתעורר** (2010), **אחים בדם** (2011),**שם פרטי, אימא שלו, מקסי ואני, משחק ילדים,המלאך, משאלה אחת ימינה, חברות הכי טובות, האמת, אוצר יקר,ביבר הזכוכית**. תיאטרון קליפה: **מבוקש, לבירינת, דאוס אקס מכינה, משחקי מרכבה** (פסטיבל ישראל 2002, 2005), **לב של כלב**, EXPLODED VIEWS, **פולחן האביב, אזוב מתכת, עונש התשוקה, אורפאוס, חלם**. הרמת מסך 2001, 2012, 2013: ענבל פינטו: **שייקר 2006**. קרן אור הפקות: **אבניו Q, סיפורי נרניה , אוליבר , פסטיבל שירי ילדים 2008-2009,זורו , בת הים הקטנה**. מרכזי מבקרים: מרכז מבקרים של ECI פתח-תקווה. ייעוץ תאורה: בית ספר למשחק החדש בבאר-שבע בהנהלתו של שמוליק יפרח (2009), תיאטרון העירוני חיפה (2009), תיאטרון גרר בכר (2010), תיאטרון הפרינג באר שבע (2012). פרסים: פרס הבמה לעיצוב תאורה לילדים ונוער- מעצב התאורה של השנה 2008/9. פרס הבמה לעיצוב תאורה לילדים ונוער- מעצב התאורה של השנה 2009\10. פרס הבמה לעיצוב תאורה לילדים ונוער- מעצב התאורה של השנה 2015 urimorag.com.

أوري مورج / إضاءة

خريج فرع الإخراج والإنتاج من كليّة «سيمنار هاكيبوتسيم «. من أعماله: إخراج عدّة حفلات موسيقيّة، ومسرحيّات. صمّم الإضاءة لأربع أوبرات إسرائيلية والعديد من المسرحيّات في مسارح ومهرجانات مختلفة.

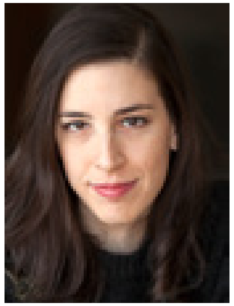

הילה בן ארי / ע. במאי

בוגרת בית צבי - בית הספר הגבוה לאמנויות הבמה (2007). בימוי: פסטיבל ישראל מרכז במה: **לב מטורף**. תאטרון הסימטה: **האיום האטומי** (כתיבה ובימוי). בית צבי: **בית ברנרדה אלבה**. פסטיבל הפרינג' הבינלאומי אדינבורו, סקוטלנד

Gender Blender / Anna Jerrard. ע.במאי: תיאטרון חיפה: **מסע הדוד מקס**. תיאטרון חיפה ותיאטרון הרצליה: **לילה טוב, אימא**. תיאטרון גשר: **הקליינט, מסיבת יום הולדת, הנסיכה איבון, הארווי**.

هيلا بن أري / مساعدة المخرج

خرّيجة مدرسة «بيت تسفي» للفنون المسرحيّة (٢٠٠٧). قامت هيلا بإخراج عدّة مسرحيّات، ومهرجانات مختلفة. منها في مسرح حيفا وبيت تسفي، بالإضافة إلى عملها في مهرجان اسرائيل- «مركز المنصّة»، ومهرجان دولي في إسكتلندا.

שחקנים

חן אמסלם

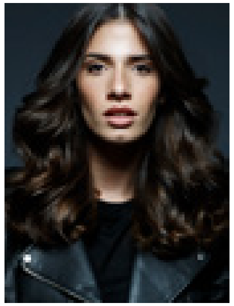

חן אמסלם, בת 25. בוגרת להקה צבאית. עבודותיה בתיאטרון: תיאטרון הקאמרי: **שיער** (בתפקיד שילה). בטלויזיה: **זגורי אימפריה** (שתי עונות, בתפקיד אבישג), **פצועים בראש** (בתפקיד רעות). בקולנוע: **90 דקות** (בתפקיד מירב).

حين أمسالم

حين أمسالم، ٢٥ سنة. خرّيجة الفرقة الموسيقية في الجيش. اشتركت بعمل مسرحيّ في مسرح الكامري، وعمل سينمائيّ أيضًا. وقد اشتهرت من خلال تمثيلها في المسلسل التلفزيون «زجوري امبيريا».

אורי גבריאל

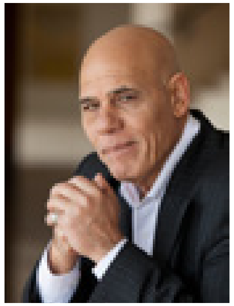

שחקן תיאטרון, קולנוע וטלוויזיה ומדבב ישראלי. זוכה "פרס אופיר" לשנת 2005. למד משחק ותיאטרון בסטודיו למשחק ניסן נתיב בין השנים 1977-1979. מעבודותיו בתיאטרון: תיאטרון בית ליסין: **המלך, מים קדושים, חצוצרה בואדי**. תיאטרון הרצליה: **כוונות טובות**. תיאטרון הקאמרי: **הרב קמע.** פסטיבל עכו: **ביער ביער** (עם משה איבגי). בשנת 2005 שיחק בהצגה **נתניה** מאת שמואל הספרי. בטלויזיה: **הבחור של שולי, תמונות יפואיות, אנס הבושם, פלורנטין, החבר'ה הטובים, חתה יסבח סבח** (פרס הדרמה המקורית ביותר בפרס האקדמיה לטלוויזיה), **כתב פלילי, טלנובלה בע"מ, פרשת השבוע, החברים של נאור, אגדת דשא, הבורר, תיבת נח, שירות חדרים, עספור, להיות איתה, פאודה.** בקולנוע: **גבי בן יקר, מתחת לאף** (זכה בפרס שחקן השנה בפסטיבל הסרטים חיפה), **כביש ללא מוצא, קוני למל בקהיר, עדות מאונס, גשר צר מאוד, המחצבה, סיפורי תל אביב, מקס ומוריס, חולה אהבה בשיכון ג', צעירים לנצח, קרב תרנגולים, בר מצווה, כיכר החלומות, אבנים, בלאק ג'ק, הכלה הסורית, איזה מקום נפלא** (זכה בפרס אופיר לשחקן הטוב ביותר. לאחר מכן השתתף סרט זה בפסטיבלים בעולם וגבריאל זכה בפרסים על משחקו בפסטיבל הסרטים הבינלאומי קרלובי וארי בצ'כיה ובפסטיבל בוקרשט), **ביקור התזמורת, הפנטזיה הגדולה של סימיקו הקטן, הבלדה לאביב הבוכה, מפריח היונים, אנא ערביה.** הפקות זרות: **חנה ק.** (הפקה צרפתית-ישראלית), **השגריר, נשר הברזל, מחץ הדלתא** (לצד צ'אק נוריס), **לגנוב את השמיים, נשר הברזל 2, השעה הנוחה ביותר, הטיוח, המגן האנושי, מצמוץ העין, אמריקן סיבורג, חום כלא, טרור לילי, הבריחה, הבריחה מערב הסעודית, הממלכה, בית סדאם, עלייתו של האביר האפל, ביזנטיום, הפיגוע.** דיבוב: **רטטוי** (ג'נגו), **ספיד רייסר** (קרנצ'ר).

أوري جبريئيل

ممثل مسرحيّ، سينمائيّ وتلفزيونيّ. حائز على جائزة «أوفير» لعام ٢٠٠٥ على تمثيله في المسرحيّة «نتانيا». تعلّم التمثيل والفنّ المسرحيّ في ستوديو التمثيل «نيسان نتيف» عام ١٩٧٧-١٩٧٩. اشترك في ٦ مسرحيّات في مسارح محليّة مختلفة، وعدّة برامج تلفزيونيّة. وقد ابدع في العشرات من الأفلام السينمائيّة.

דורון בן דוד

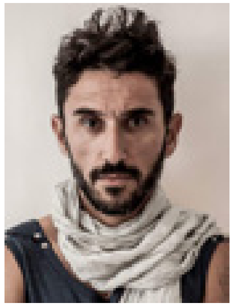

בוגר בית צבי (2005). בין ההצגות בהן השתתף: בתיאטרון הבימה: **מלך ישראל.** תיאטרון ערבי עברי: **האוהל האדום, סיפורי אלף לילה ולילה.** בתיאטרון אורנה פורת לילדים ולנוער: **האבן האחרונה.** טלויזיה: **פאודה**- סדרת דרמת אקשן "yes", **אבינו**- פיצ'ר של מני יעיש (המשגיחים), **נופלות על הרגליים**- תעלה ב-2016 דרמה קומית (קשת 2), **בני ערובה**- סדרת דרמה (ערוץ 10), **אלנבי**- סדרת דרמה (ערוץ 10), **מעצר בית** סיטקום עם קיציס ופרידמן (קשת- ערוץ 2), **גבוהה וגרינבאום**- סדרה קומית (קשת - ערוץ 2), **מיראל**- סרטו של ג'וליאן שנאבל (במאי הסרט "הפרפר ופעמון הצלילה").

دورون بن دافيد

خرّيج «بيت تسفي»- مدرسة الفنّ المسرحيّ عام ٢٠٠٥. اشترك ب ٤ مسرحيّات، وفي برامج تلفزيونيّة عديدة، منها «فوضى»، «ألنبي» وغيرها.

רבקה בכר

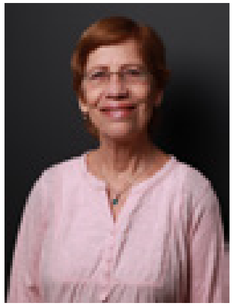

רבקה בכר שחקנית ציירת. ילידת מצרים 1946. בוגרת ניסן נתיב 1967-1970. משחקת בשנים האחרונות גם בקולנוע, ועוסקת בציור באופן מקצועי. שיחקה בתפקידים מרכזיים בתיאטרון ממסדי ובתיאטרון פרטי. תיאטרון הבימה: **אמא קוראז'** (קתרין האילמת), **מי תהום, חתונת הדמים.** תיאטרון הקאמרי: **בית ברנרדה אלבה, עלובי החיים.** תיאטרון באר שבע: **אצבע אלוקים.** תיאטרון חיפה: **אנדורה, גט, התופרות, חצוצרה בואדי 1999.** תיאטרון אורנה פורת לילדים ונוער: **מהיום קוראים לך שרה, לואי פסטר, האי ברחוב הציפורים.** השתתפה במחזות זמר רבים: **מלך מרוקאי, בוזמימה, קזבלן, זורבה היווני, צלילי המוסיקה, כמו בסרט, אוליבר.** פסטיבל עכו: **שמלה גדולה** (פרס ראשון), **בן החולות** (הצגת יחיד). תיאטרון "בימת היוצר" של מחזאי והבמאי מוטי אברבוך: **נגמר הסוכר, ציפורים בראש, אלקטרה, החולה המדומה, אופרטה כוכב הבכי.** וכן בהצגות ילדים של התיאטרון: **גדולה כמו החדר** (הצגת יחיד). תיאטרון "בימת קדם": **תסעדו ותצחקו.** קולנוע: **משפחת צנעני, אלף הנשים של נפתלי סימן טוב, משהו מתוק, אביבה אהובתי, רסיסי אהבה, סמירה.** טלוויזיה: **לחם, ל"ג בעומר, שבתות וחגים, סיפורי לילה- עגילים.**

ريفكا بخار

ممثلة ورسّامة. ولدت في مصر عام ١٩٤٦. خريجة «نيسن نتيف» (١٩٦٧-١٩٧٠). مثّلت أدوارًا مركزيّة في عشرات المسرحيّات، والمسرحيّات الغنائيّة، بالأضافة إلى أعمالها السينمائيّة والتلفزيونية.

שושה גורן

את קריירת המשחק שלה התחילה בגיל 35 לאחר לימודיה בברוקלין קולג' בניו יורק, בהצגת היחיד המצליחה שלה **נשים של ממש**. הצגה זו הועלתה אלף פעם במסגרת **תיאטרון בימת קדם**, אותו הקימה עם יצחק גורמזאנו גורן ורפאל אהרון בשנת 1982. בבימת קדם הציגה שמונה הצגות יחיד שאותן גם כתבה (ביניהן **מדמות לדמות**, **פאדיחה להשכיר**, **אני שונאת לבשל**, Born in Baghdad, **פצ-פץ התולעת המגהצת לילדים**, ועוד), וכן מילאה עשרות תפקידים בהצגות **חלום ניו-יורק**, **אנוסים**, **מסכות בוונציה**, **חתולה שחורה עם כתם לבן**, **עגנון הים-תיכוני**, **דימונה דימונה** ועוד.

כמו כן, היא השתתפה בהצגות **האבא של החתן** **וחולה אהבה בשיכון ג'** בתיאטרון הקאמרי; המאהב בתיאטרון הבימה; **חצוצרה בוואדי** בבית ליסין ובתיאטרון חיפה; **ירח שחור**, **אקווס**, **רישיון לחיות**, **אתה צעיר רק פעמיים** בתיאטרון באר-שבע וכן בהצגות לילדים ולנוער ובתיאטרון המסחרי. הופיעה בסרטי קולנוע, ובטלוויזיה היא גילמה תפקיד ראשי בדרמה **נסיעת מבחן** ובסדרה לילדים **רחוב סומסום**, ותפקידים מרכזיים בסדרות **בת ים ניו-יורק**, **פולישוק**, **פצועים בראש** ועוד.

شوشا جورن

في جيل ال ٣٥ وبعد إنهاء تعليمها في كلية بروكلين في نيو يورك، ابتدأت مسيرتها في التمثيل واشتهرت من خلال أدوارها في مسرحيّات وحيدة الممثلين، مثّلت فيهما وحدها واتحفت المشاهدين. بالاضافة، اشتركت أيضًا في أفلام سينمائيّة وبرامج تلفزيونيّة عديدة.

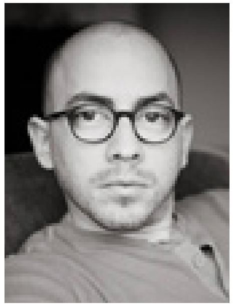

מתן זרחיה

בוגר ניסן נתיב ת"א (2011) בין ההצגות בהן השתתף בתיאטרון בית לסין: **זיסעלע**, **סיפור אהבה**. בתיאטרון הקאמרי: **סטמפניו**. בתיאטרון הבימה: **מלך ישראל**. בתיאטרון אורנה פורת: **מעלה קרחות**, **הברווזון המכוער**.

متان زرحيا

خريج «نيسان نتيف» في تل أبيب عام ٢٠١١. اشترك في مسرحيّات عديدة، منها في مسرح الكاميري وهبيما.

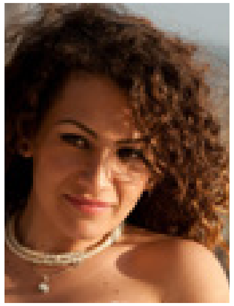

חנאן חילו

בוגרת החוג לתיאטרון באוניברסיטת חיפה (2004). בין ההצגות בהן השתתפה: בתיאטרון אלקסבה בראמללה: **החתונה**, **בית הבובות**, **חתונת הדמים**. תיאטרון אלמידאן בחיפה: **ג'ונון**, **הלבן בעיניים**, **חדשות חמות**, **אישה מכובדת מאוד**, **דיבור הכפר ודיבור העיר**. בתיאטרון אלחכוואתי בירושלים: **רוחות**. תיאטרון הקאמרי בשיתוף טוקיו מטרופולין תיאטר: **נשות טרויה**. תיאטרון אלג'וואל: **יום בחיינו**. תיאטרון איוה בחיפה: **בושה לדבר**. בקולנוע השתתפה בסרטים: **המושיע**, **עניינים אישיים**. בטלוויזיה השתתפה בסדרות: **פאודה**, **לכודים ברשת**, **שער ירושלים**.

حنان حلو

خرّيجة فرع الفنّ المسرحيّ من جامعة حيفا عام ٢٠٠٤. أبدعت في العديد من المسرحيّات خلال عملها في مسارح كثيرة، منها: مسرح القصبة في رام الله، ومسرح الميدان في حيفا، ومسرح الحكواتي في القدس، بالإضافة إلى تمثيلها في مسرحيّة «نساء طرويا» في مسرح الكاميري بالاشتراك مع مسرح طوكيو. تمثّل حنان في أفلام سينمائيّة ولها أعمال تلفزيونيّة منها، مسلسل فوضى.

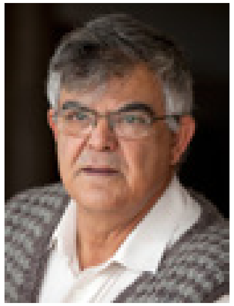

ג'סאן עבאס

יליד אום אל פאחם. בוגר לימודי תיאטרון באוניברסיטת תל אביב. מייסד ומנהל תיאטרון "אללאג'ון" בואדי ערה מזה 10 שנים. בין תפקידיו: תיאטרון חיפה: **סורגים**, **פטפוטים על הנילוס**, **מריוס**, **החייל האמיץ שוויק** (בשיתוף הבימה). תיאטרון הבימה: **חתונת הדמים**, **חברון** (בשיתוף הקאמרי), **כל החיים לפניו**, **מסילה לדמשק**, **קוויאר ועדשים**, **הצגת היחיד עפ"י ספרו של עיזאדין אבו אל עייש לא אשנא**. תיאטרון הקאמרי: **אויבים**, **נתניה**. תיאטרון המדרגות: **לא נעים** (כתיבה, משחק ובימוי). תיאטרון נווה צדק: **הם**. תיאטרון יובל: **המסעדה הגדולה**. תיאטרון 'אל קסבה': **הלילה וההר**, **הליצן**. תיאטרון בית ליסין: **חצוצרה בוואדי**. תיאטרון החאן: **רומיאו ויוליה**. תיאטרון הערבי: **קשר דם**. תיאטרון דילטקסט, צרפת: **ווטו**. תיאטרון דיוואן אל לאג'ון: **אלוהים תציל אותי ממולדתי** (כתיבה, משחק, בימוי), **החתונה** (כתיבה ובימוי). בטלוויזיה: **רחוב סומסום**, **גוסן זיתון**, **סיפור שבועי לילדים**, **המסעדה הגדולה**, **שכנים**, **פנסיון**, **מתחת לאדמה**. בקולנוע: **נבוכדנצאר** (אנגליה/ארה"ב), **אלוהים לא מחכה לי** (אנגליה), **גמר גביע**, **יום יום** (ישראל/ צרפת), **כרטיס נסיעה לירושלים**.

غسّان عبّاس

ولد في أمّ الفحم. وهو خريج فرع الفنّ المسرحيّ من جامعة تل أبيب. مؤسّس ومدير مسرح «اللاجئون» في وادي عارة منذ ١٠ سنوات. اشترك في عشرات المسرحيّات في عدّة مسارح محليّة، منها: مسرح حيفا، هابيما، الكاميري، القصبة، بيت ليسين، الخان والعربيّ. بالإضافة إلى تمثيله في مسرح «دليكاتيس» الفرنسيّ. وله أعمال تلفزيونيّة وسينمائيّة عديدة.

A Trumpet in the Wadi

The play takes place at the beginning of the eighties in the city of Haifa. The time is the first Lebanon war. Huda, a Christian Arab woman who works as a travel agent and is well-rooted in Israeli culture, lives with her beautiful, wild sister Mary, her mother and her grandfather in the Haifa neighborhood of Wadi Nisnas, which is controlled by Abu Nahle – a rich, ruthless Mobster.

Alex, a new immigrant from Russia, moves into the roof floor of the same building. He is a trumpet player and a student at the Technion. Hudda [Houda] and Mary become entangled in impossible love affairs, and are torn between following their home and family traditions and following their hearts.

Written and directed by **Shmuel Hasfari**,
based on the noval by **Sami Michael**
Scenery Design **Sasha Lisiansky**
Costumes Design **Orna Smorgonsky**
Music **Eldad Lidor**
Lighting Design **Uri Morag**
Assistant to the Director **Hila Ben Ari**
Assistant to the Costumes Designer **Alona Wainstein**

Cast:
Chen Amsalem, Rivka Bachar, Doron Ben David, Uri Gavriel, Shosha Goren, Matan Zrachia, Hanan Hillo, Gassan Abbas

First Performance: 9.1.2016
Duration of the performance: Two hours including intermission

חצוצרה בוואדי

بوق في الوادي

اخراج وسيناريو شموئيل هسفري، وفقًا لقصة الكاتب سامي ميخائيل

ديكور: **ساشا ليسيانسكي**
تصميم الملابس: **أورنا سمورجونسكي**
موسيقى: **إلداد ليدور**
إضاءة: **أوري مورج**
مساعدة المخرج: **هيلا بن أري**
مساعدة مصممة الملابس: **ألونا فينشطاين**
بإشتراك:
حين أمسالم - ماري
ريفكا بخر- جميلة/ أم وحيد
دورون بن دافيد - وحيد
أوري جبريئل - أبو نخلة
شوشا جورن - الأم
متان زرحيا - الكس
حنان حلو - هدى
غسّان عبّاس - السيد
مديرة المسرحيّة: **يوئليت اليخين**
مدير الانتاج: **دور شالوم**
مدير تقني: **عوفر تال**
مدير المسرح: **فلري زسلفسكي**
إضاءة: **رومان أورين**
صوت: **دافيد عسور**
ملابس: **لوبا جلفرين**
المكياج والباروكات: **لودا جولدبرج**
آلات مساعدة: **عنات زمير، عماليا زخريا**
خياطة: **سرجاي كاشين**
بناء الديكور: **تيأطرونيت**
البرنامج:
كتابة المضمون: **يهوندف فرلمن**
تعديل وانتاج: **عدي رونين**
تصميم: **ستوديو دوتان ليدجي**
تصوير: **جرار الون**
تسجيل: **برك هنر- البوق | شرلي صبح- عود وجيتار | الداد ليدور – البرمجيات، لوحة مفاتيح الكترونية والتمزيجات. سجل في الاستوديو- جلجل- عوديد جدير.**

مدّة المسرحيّة: ساعتان ونصف مع استراحة.
أول عرض في مسرح حيفا: التاسع مِنَ كانونَ الثاني ٢٠١٦.

ماذا يعزف البوق؟

يعود البوق للعزف مجددًا في الوادي- وعلى المنصّة. للمرّة الثالثة.

ماذا يعزف البوق؟

يعزف البوق في بداية قصّة سامي ميخائيل اشتياقًا، وهو اشتياق أليكس لآسية- حبيبته من الطفولة والتي تعيش في روسيا. حين تعرّف أليكس على هدى، الشخصيّة الرئيسيّة في القصة، عزف البوق حبّهما المستحيل الصامد منذ الربيع.

مرّ أكثر من ثلاثين عامًا منذ نُشرت قصة الكاتب سامي ميخائيل، لتصبح القصّة جزءًا لا يتجزأ من الثقافة والأدب الاسرائيليّ. ثلاثون عامًا قد مرّ على العرض الأوّل للمسرحيّة، والذي تكلل بالنجاح الباهر. إنتاج أوّل مسرحيّة مستوحاة من هذه القصة من إخراج شموئيل هاسفري. ماذا تغيّر خلال ثلاثين عامًا؟

يكشف سامي ميخائيل لقارئي اللغة العبريّة، حياة العائلة العربيّة، أحد الأسباب الرئيسيّة لنجاح هذه القصّة. والتغييرات التي طرأت على المجتمع العربيّ الإسرائيليّ، بالنسبة إلى العلاقات بين المسيحيين والمسلمين وبين الأهل وأبنائهم.

تطرح القصّة عددًا من الأسئلة:

- هل حصل أيّ تغيير في العلاقات بين اليهود والعرب؟
- هل قصّة الحب الفريدة بين هدى وأليكس ممكن أن تحدث في يومنا هذا؟
- ماذا حصل في وادي النسناس، الحيّ الذي دارت فيه حبكة المسرحيّة؟
- ماذا حصل في حيفا مدينة التعايش؟

يبدو أنّ الصراعات والخلافات قد تعمّقت واتسعت في المجتمع الإسرائيليّ، بالذات ولهذا السبب، اخترنا أن نعيد صوت البوق إلى الوادي، صوت التعايش...

لكم،

نيتسا بن تسفي
مديرة مسرح حيفا

موشي نؤور،
المدير الفنيّ، مسرح حيفا

بإيجاز عن المسرحيّة:

المسرحيّة «بوق في الوادي» من إخراج شموئيل هاسفري، تعتمد على قصّة الكاتب سامي ميخائيل. عُرضت هذه المسرحيّة على منصّة مسرح حيفا، لأوّل مرّة، عام ١٩٩٩ وحققت نجاحًا باهرًا. والآن سيعرض المسرح إنتاجًا جديدًا للمسرحيّة، التي ما زالت وأكثر من أيّ وقت مضى، تربط مع ما يحدث في يومنا هذا.

تعرض المسرحيّة قصّة وقعت في سنوات الثمانين في حيفا- خلال حرب لبنان الأولى.

هدى، شابّة عربيّة مسيحيّة، وكيلة سفر، مندمجة بالثقافة الإسرائيليّة، تعيش مع ماري، أختها الجميلة والمنفتحة، ومع أمّها وجدّها في وادي النسناس، الواقع تحت سيطرة "أبو نخلة"- "زعيم عصابة" غنيّ وعنيف.

الكس، مهاجر من روسيا، ساكن جديد يقطن على سطح بيت عائلة هدى، يعزف على البوق ويتعلّم في التخنيون.

هدى وماري تشتبكان كلٌّ منهما بحبٍّ مستحيلٍ وتعيشان صراعًا بين التزامهما للعائلة المحافظة وبين الحبّ المستحيل.

تعرض المسرحيّة قصّة مهمّة من الأدب الإسرائيليّ، دراما ممتعة ومثيرة.

حيفا- نموذج للسعي / سامي ميخائيل

حين ابتدأتُ كتابة أوّل أسطر قصّة الحبّ «بوق في الوادي» قبل أكثر من ثلاثين عامًا، كنت أعرف أنني سوف امسّ بأعصاب الشعبين، اليهوديّ والعربيّ، ولكن لم أكن أتصوّر أنّ هذه القضية ستظلّ جزءًا من الهواء الذي نتنفسه حتّى يومنا.

بوق في الوادي قصّة حبّ بين أليكس- المهاجر من روسيا، وبين هدى- الشابّة العربيّة من وادي النسناس. من خلال النصّ الأدبيّ الذي يصف الحياة المتواضعة لأشخاص بسطاء، تعرض مآسي الشعبين، ففي نهاية المطاف هم الذين يدفعون ثمن أخطاء قوّادهم.

على مدار عشرات السنين عُدّلت قصة «بوق في الوادي» عدّة مرّات لتُعرض على المسارح وفي السينما. كلّ تعديل لم يكن إلّا وسيلة جديدة للتعبير للجيل الجديد مأساة الشعبين، والذين بعد سنين طويلة من الصراعات أصبحا كالشبيهين.

ليس عبثًا أنّ أحداث الرواية تحدث في حيفا. نسبيًا، حيفا كانت وما زالت رمزًا للتعايش والتفاهم بين العرب واليهود، بين المتدينين والعلمانيين، بين الأشكناز والشرقيين. مدينة حيفا ليست يوتوبيا مثاليّة، لكن مقارنة بالواقع، تُعدّ حيفا نموذجًا للسعي في هذا الجوّ الخانق من الكراهيّة والعداوة بين أشخاص من ديانات مختلفة، وخلفيات مختلفة، وبين أشخاص أصحاب وجهات نظر مختلفة.

إنّ المناظر الطبيعية الجميلة من الجبل الأخضر والبحر الأزرق التي تمتّد على سفح المدينة تضيف على الانسجام الإنسانيّ. من حينٍ إلى آخر، هناك أيادٍ ملّوثة تثير الفساد في الجوّ كي تثبت أنّ الانسجام في المدينة هو نزوة عابرة. أحيانًا رياح الحرب تحوم فوق المدينة. لكن سيبقى التسامح والتعايش في حيفا صامدا أمام الأرواح النجسة؟

الكراهيّة والفواصل عديدة كشظايا القنابل، والقلائل هم الباحثون عن الصداقة والمحبّة. مع هذا، ما زالت حيفا صامدة وقائمة كالحصن أمام الأرواح النجسة. جوّ المصالحة لا يمكن أن يتواجد دون نساء ورجال يعاندون ويعملون على مدار أيّام السنة بهدف تعزيز هذه الأجواء، كما يفلح الفلّاح بستانه الصغير. الأبطال البسطاء هم الذين يعملون للحفاظ على روح التفاهم المتبادل في حيفا، مدينة الجميع: اليهود، والمسلمين، والمسيحيين، والبهائيين. لكن علينا ألّا نخطئ بفهمنا للهدوء النسبيّ وروح التعايش كالأمر المفروغ منه. لا توجد قلعة، بغضّ النظر عن مدى حصنها، يمكنها ان تصمد اذا استمرّ النزاع واشتدّ. حيفا الجميلة، مصيرها يتعلّق بمصير الشعبين في هذه البلد المعذّبة. ما زالت تُسفك الدماء في الجنوب، والشرق والشمال. فالمظهر السحريّ والعقل السليم في مدينة واحدة لا يكفيان كي يصمدا لفترة طويلة أمام مظاهر الدمار وشهوة القتل.

حيفا، ساعية السلام، تحتاج إلى السلام مثل أي مدينة أخرى، حتى تضمن مستقبلها كونها نقطة التقاء الأديان والشعوب المختلفة.

تتضن القصّة «بوق في الوادي» العديد من المقاطع المسليّة. آمل أن يأتي اليوم، فيه ننسى الكراهيّة والعداء، ونستمتع باللحظات المضحكة في القصّة والتي تتجسد أيضًا في المسرحيّة.

طول أليكس الحقيقيّ وحنينه إلى بلده البعيد

من مقابلة مع سامي ميخائيل في البرنامج الإذاعي: «كلمات تحاول اللمس»، صوت إسرائيل، تقديم شموئيل هوفراط

«انا مثل أليكس»، بطل هذه الرواية، عشت سنة ونصف في وادي النسناس عام ١٩٥٠. أظنّ أني كنت الساكن اليهوديّ الوحيد في هذا الحيّ العربيّ، بعدها سكنت في حيًّا آخر على جبل الكرمل، حيًّا يهوديًّا. لكنّي حافظت على علاقات حميمة مع سكان وادي النسناس تكونت خلال الفترة التي عشتها واشتغلت فيها في الوادي، وحتى اليوم أحافظ على هذه العلاقات مع الذين سكنوا حينها في الوادي، واليوم، مثل معظم السّكان اليهود، الذين انتقلوا إلى أماكن أفضل. لكنّي لا أنكر أنّي ما زلت أكنّ مشاعر لهذا الوادي.

أنا أحمل الهويّتين داخلي. وصلت إسرائيل في سنٍ بالغٍ. هاجرت من دولة عربيّة، لغتي الأم هي العربيّة. لقد نشأت وترعرعت في جوّ يجمع الشرق والغرب. هذا جزء من كياني شئت أم أبيت. وأنا غير معنيّ بمحوه، أحبّه كما أحبّ طفولتي الجميلة.

هاتان الهويّتان لا تزالان تقبعان داخلي، والفواصل القائمة بين الشعبين موجودة داخلي ايضًا. وسوف يظهر، على ما أظنّ، في أيّ نصّ أكتبه. لا يمكنني أن أتجاهل الواقع بأنّ اللّغتين، والثقافتين، والهويّتين داخلي.

... جذور أليكس راسخة في المشهد الإسرائيلي. يقع أليكس في حبّ صبيّة إسرائيليّة. لكن على عكس والدته، التي سعت للقدوم إلى إسرائيل، فهو هاجر رغمًا عنه، وقرّر البقاء. لماذا اخترت مهاجرًا جديدًا؟ أعتقد أن هذا يتعلّق بتجربتي الشخصيّة، فقد مررت تجربة كهذه. بالإضافة، فأنا أعتقد أنّه حتى الآن الأدب الإسرائيليّ لم يتطرّق بما فيه الكفاية إلى شخصيّة المهاجر الجديد. كانت دائما شخصيّة المهاجر الجديد المسكين تحوم فوق الأفق. فهذا دَين عليّ أن أوفيه بحقّ المهاجر الجديد، بحقّ أليكس وأمثاله. ولا أعتقد أنه في هذا الصدد مهاجر جديد من روسيا يختلف عن مهاجر جديد من أفريقيا أو من العراق.

المجتمع في إسرائيل، وعندما يتعلّق الأمر في التعامل مع شخصيّة المهاجر الجديد، يراه دائما شخصيّة صغيرة. يُصاب دائما في مكان ما. ويُقزّم خجلًا وتواضعًا، لا يتكلم اللّغة، يجد نفسه في بيئة جديدة فيخاف. وهذا هو سبب النقاش الذي دار بين هدى والجارة حول طول أليكس بمعناه المجازي. وصفته الجارة كالقزم الصغير ومع الوقت كبر بعينيها ليصبح بحجم قزم (ليس صغيرًا). يتجادلون هل هو قزمٌ في السيرك أم قزمٌ يعيش حياته كأيّ إنسان آخر؟ ومع الوقت يصبح أليكس خلال القصّة رجلًا حقيقيًا. حقًا هذه هي الصدمة التي يخطوها كلّ مهاجر جديد يبدأ طريقه قزمًا.

في بوق أليكس يلعب صوت الحنين والشوق. حنين للطفولة ولشبابه الذي مضى. هذا هو العالم الذي يتركه المهاجر الجديد خلفه والذي لن يعود إليه أبدًا. والبوق في الوادي - يُظهر التناقض في المجتمع الإسرائيليّ، فالمهاجر الجديد، اليهوديّ، يقف على سطح بيت عربيّ، ويعزف على البوق ألحان الحنين لبيته في أرضٍ بعيدة».

الفضاء العام المفتوح وكيل للتعايش / د. زيفا كولودني

من كتالوج: متحف بلا جدران. نشر بيت الكرمة، مركز ثقافي عربي- يهودي في حيفا. ديسمبر ٢٠١٣

«تطور وادي النسناس في أواخر القرن التاسع عشر كحيّ سكنيّ عربيّ- مسيحيّ خارج أسوار البلدة القديمة، وبعد هدم البلدة القديمة خلال عمليّة شيكمونا عام ١٩٤٨-١٩٤٩ أصبح وادي النسناس المركز الثقافيّ والدينيّ لسكان المدينة المسيحيين. كان وادي النسناس الحيّ الوحيد من بين أحياء حيفا العربيّة الذي لم تُصَب فيه المباني بشكل مباشر خلال حرب ١٩٤٨. وبالرغم من تغيُّر السكان في الحيّ على مرّ السنين، تمّ الحفاظ على النسيج الإنسانيّ فيه والذي يعبّر عن استمرارية ثقافة حيفا العربيّة، ويمثل هذا النسيج، على الأقل ظاهريًا، مدنيّة عربيّة أصيلة.

مبنى الحيّ كثيف ومتجانس ذو أزقّة ضيقة ودرجات نازلة نحو محور الوادي الطبيعيّ ومنحدراته. هذا الوضع الطوبوغرافي فريد من نوعه، حيث البناء فيه يتبع التضاريس، ويخلق فاصل طبيعي يسهّل تعريف حدود الحيّ. في المحور تتصل أزقّة منحنية وسلالم تتجه نحو درجات وساحات المنازل في الحيّ والتي تربط بين عدّة مبانٍ متصلة مع بعضها البعض. وفي السّاحات الداخلية نجد أحيانًا نباتات وأشجارًا وأعشابًا التوابل.

تتميّز البنايات في الحيّ، معظمها من الفترة العثمانيّة والانتداب البريطانيّ، بمبناها الحجريّ ونوافذها القوسيّة مع مصاريع خشبيّة وشرفات مع قضبان ودرابزين من الحديد. هذه البنايات ثمينة تاريخيًا، ومعماريًا، وشكليًا. وعلى مرّ السنين، ظلّت هذه المباني وخصائص المجتمع في الوادي دون تغيير، بقي الوادي حيًّا عربيًّا حميمًا على مرّ أجيال عديدة، واستمرّت الحياة الاجتماعيّة في شوارعه، وأزقته وسطوح منازله.

كون الوادي ليس حيًّا سكنيًّا فقط بل فيه أيضًا سوق فاكهة وخضار وعدد كبير من الدكاكين في الطوابق الأرضيّة من البنايات السكنيّة في الحيّ، مما جعل الوادي حياة اجتماعيّة فعّالة».

«بوق في الوادي» - ملخّص القصة:

«بوق في الوادي» هي دراما اجتماعيّة تجري أحداثها في وادي النسناس في حيفا، في بداية الثمانينات، قبل اندلاع حرب لبنان الأولى. عائلة هدى، صبيّة عربيّة مسيحيّة من إسرائيل، تعيش في المفتاحيّة ببناية تابعة ل»أبو نخلة»، زعيم عصابة غنيّ ومشكوك بأمره. يحاول أبو نخلة منذ فترة طويلة إخلاء عائلة هدى من البناية. لكن في يوم ما، جاء أبو نخلة بعرضٍ جديدٍ لعائلة هدى: زهير، ابن «ابو نخلة»، وقع في حبّ ماري الجميلة، أخت هدى. كي يحصل أبو نخلة على موافقة والدة ماري وجدّها، قرّر إخلاء السّكان غير القانونيين والمزعجين الذين يقطنون فوق سطح منزل العائلة، ليسكن مستأجر جديد مكانهم، جار مهذب، لا يقوم بالمشاكل.

لتجنّب الخضوع لمسعى «أبو نخلة» المسلم، تحاول أم هدى والجدّ 'الياس' التوفيق بين ماري وابن عمّها، وحيد، الذي يعمل مركّب ستائر، شابّ غنيّ وغبيّ من إحدى قرى الجليل.

صُدم الجميع حين عرفوا أنّ المستأجر الجديد فوق سطح العائلة، يهوديّ الأصل، وهو مهاجر جديد من روسيا. قصير القامة لدرجة مُضحكة، يعزف على البوق في وقت فراغه، واسمه أليكس. في ذات المساء الذي اجتمعت فيه العائلتان - عائلة ماري وعائلة وحيد ابن عمّها، يأتي أليكس إلى بيت عائلة هدى ليشتكي لهم عن حدث اختراق غرفته المستأجرة على السطح- وفي هذه اللحظة يلتقيان لأوّل مرّة هدى وأليكس. وهنا تبدأ العلاقة بينهما.

في حين توفيق الزواج يواجه صعوبات بسبب وضع العائلة المادّي، يعود أبو نخلة للعائلة ليعدهم بالسماء والأرض مقابل موافقتهم على زواج ماري لابنه، ومرّة أخرى يُرفض ابو نخلة. لاحقًا، يأتي زهير، ابن «ابو نخلة»، ويحاول اقتحام منزل الأسرة بالقوّة. هنا يأتي دور أليكس، المستأجر الجديد، الذي يقوم بحماية الأسرة، يضرب زهيرًا، ويسبّب باعتقاله، ويتصاوب هو بنفسه.

يأتي أبو نخلة، هائجًا وصارخًا، لأمّ هدى وجدّها، ويدّعي أنّ ماري قد مارست علاقة جنسيّة مع ابنه زهير، ومع أنها ليست عذراء، سوف يوافق على زواجهما. ويطلب منهما إقناع أليكس بإلغاء شهادته ضدّ زهير في الشرطة. وحتى يطلق سراح ابنه، يُجبر ابو نخلة على الموافقة على جميع شروط أليكس بالإضافة إلى دفع له راتب شهريّ تعويضًا عن فترة شفائه من إصابته.

حتى الآن لا تعترف هدى بمشاعرها تجاه هذا الشخص الروسيّ الغريب، لكنّها تنجذب إليه وكلّ حواسها البسيخوسوماتيّة تنعدم.

بعد أن تركت أمّ وحيد منزل عائلة ماري بغضبٍ بعد زيارتهم الأخيرة، يعود وحيد إلى بيت ماري وحده وهو بثورة عاطفيّة. وفي ذات المساء، تصارحه ماري بتخوّفها من البقاء في الحارة بسبب زهير. وهكذا نجحت خطّة ماري بتعيين الزفاف في أقرب وقت ممكن.

تكشف هدى، التي لم تستوعب سبب موافقة ماري على الزواج من وحيد، أنّ «أبو نخلة» قد صدق، وأنّ ماري حامل. وحتى لا تكشف فضيحتها، وافقت ماري على الزواج. في ذات الوقت تتطوّر العلاقة بين هدى وأليكس، وبعد لقاء محرج لهما اختتماه في قبلة.

نظرًا لاضطرار ماري لتغطية حملها، قامت بالتخطيط لرحلة إلى إيلات للخُطّاب الأربعة- ماري ووحيد، هدى وأليكس. خلال الرحلة تُواجه هدى حقيقة وجود اختلافات عديدة بين اليهود والعرب في إسرائيل ممّا يجعلها تقلق بالنسبة لمستقبل علاقتها مع أليكس اليهوديّ.

عند وصولهم إلى الفندق، تفترق الأزواج لغرف مجاورة، وهدى الخائفة تشهد أوّل ليلة من الحبّ مع أليكس، وماري تنجح في مهمتها بأن «يغتصبها» وحيد. عندها، تهرب ماري إلى غرفة هدى وأليكس، ليتبعها وحيد بخجلٍ وندم، ويقرر العودة إلى حيفا كي يتزوجا على الفور.

عند وصول الرباعي إلى حيفا، صادفوا حشدًا كبيرًا يملأ منزل الأسرة – أشخاص يُعزّون العائلة إثر وفاة ابن خالهم، ضابط في منظمة فتح، قد قُتل في عمليّة عسكريّة في بيروت. أيام حداد صعبة تمرّ على العائلة. في ذات الوقت، يُجبر أليكس على الانضمام للجيش الاسرائيليّ في الجولان. حينها تتمزّق مشاعر هدى بين حبّها لأليكس – قصير القامة وبين شعبها الذي سوف يقصفه في الحرب.

في صباح يوم أحد، خلال حرب لبنان. ينضمّ أليكس، الذي كان قريبًا للحصول على لقب الهندسة من التخنيون، للجنود في الشمال بحسب أمر من الجيش. أيّام صعبة تمرّ على هدى القلقة على سلامة أليكس. وماري، التي ولدت ابنها البكر تأتي لتزور عائلتها.

في المشهد الأخير، تنتظر هدى في وكالة السفر حيث تعمل، اتصالًا من أليكس إلى جانب موظفين آخرين ينتظرون الأخبار أيضًا من أبنائهم المحاربين في لبنان...

דותן-לידזי
CREATIVE STUDIO & GALLERY
branding | advertise | architecture | space design

רח' פבזנר 50, חיפה, מיקוד 3313436
טל': 04-8600500 | פקס: 04-8600575
אתר התיאטרון: www.ht1.co.il
אתר פסטיבל הילדים: www.haifakids.co.il
משכן התיאטרון ע"ש מאירהוף
The Joseph & Rebecca Meyerhoff Theatre of Haifa

משרד התרבות והספורט

תיאטרון חיפה,
תיאטרון יוצר שינוי